

همراهی پارلمان با دیکتاتور گامبیا

پارلمان گامبیا دوره ریاست‌جمهوری یحیی جامه، رئیس‌جمهور این کشور را که امروز پایان می‌یافت تمدید کرد تا بحران سیاسی در این کشور شدت یابد. جامه عبا وجود شکست در انتخابات ماه دسامبر از آداما بارو، رهبر اپوزیسیون این کشور، حاضر به ترک قدرت نیست. جامه از ۱۹۹۴ قدرت را در این کشور آفریقایی در دست دارد.

در همین حال هزاران نفر از ساکنان بانجول، پایتخت این کشور خانه‌های خود را ترک می‌کنند تا به مناطق امن‌تر یا به سنغال در همسایگی گامبیا بروند. آداما بارو که در انتخابات ریاست‌جمهوری اخیر پیروز شده و در حال حاضر در سنغال به‌سر می‌برد اعلام کرده است امروز برای ادای سوگند ریاست‌جمهوری و به دست گرفتن قدرت‌وارد بانجو خواهد شد اما کشورهای عضو جامعه اقتصادی غرب آفریقا از وی خواسته‌اند تا حل این بحران برای حفظ جان خود به گامبیا نرود.

آتش بس، محور اصلی مذاکرات آستانه

در آستانه برگزاری نشست موسوم به «آستانه»، گمانه‌زنی‌ها در مورد محورهای اصلی این نشست بالا گرفته است. نشست آستانه با توافق روسیه و ترکیه قرار است در قزاقستان برگزار شود. ناظران می‌گویند: «محور اصلی این نشست تثبیت آتش‌بس در سراسر خاک سوریه است.» بااین‌حال به نظر می‌رسد طرفین در مورد چگونگی خروج سوریه از بن‌بست کنونی مذاکره کرده و در جست‌وجوی راهی برای گذار سیاسی باشند. نشست آستانه مقدمه‌ای است بر اجلاس ژنو۸ که قرار است توسط سازمان ملل متحد برگزار شود. روسیه‌پر این بارو است که آستانه می‌تواند فرصت دیپلماتیک خوبی برای طرفین جهت خروج از بن‌بست کنونی قلمداد شود. جان کری، وزیر امورخارجه آمریکا نیز ابراز امیدواری کرده که دولت ترامپ در این نشست شرکت داشته باشد. رمزی عزالدین رمزی، معاون دی‌میسستوار، فرستاده سازمان ملل متحد در سوریه نیز به نمایندگی از این سازمان در آستانه حاضر خواهد بود.

رسانه‌های آمریکا با اشاره به اقدامات اوپاما در روز آخر مطرح کردند بخشنده‌ترین رئیس‌جمهور آمریکا

ماموریت باراک اوپاما رئیس‌جمهوری آمریکا در حالی فردا به پایان می‌رسد که او توانست در روزهای پایانی حضور خود در کاخ سفید لقب بخشنده‌ترین رئیس‌جمهور آمریکاراهم آزان خود کند. اوپامادر یکی از آخرین فرمان‌های دوره هشت‌ساله ریاست‌جمهوری خود دوره زندان ۲۰۹ نفر را کاهش داد و ۶۴ مجرم را هم بخشید. بخشش تعدادی زندانی معمولاً یکی از آخرین اقدامات روسای جمهور آمریکا هنگام ترک کاخ سفید است. اما خبر

سازترین حکم مربوط به چلسی مانینگ بود که در سال ۲۰۱۰ به اتهام سرقت اسناد محرمانه دیپلماتیک و نظامی دستگیر و در سال ۲۰۱۳ به ۳۵ سال زندان محکوم شده بود. اوپاما دوره ۲۵ ساله زندان مانینگ را کاهش داد و این نظامی سابق آمریکایی قرار است در اردیبهشت ماه آزاد شود. مانینگ پس از سرقت این اطلاعات، آنها را در اختیار «ادوارد اسنودن» و «جولیان آسانژ»، موسس سایت افشاگر ویکی لیکس قرار داد. مانینگ که در دوران جنسیت خود را به زن تغییر داده و نام خود را از «بردلی» به «چلسی» تغییر داده است در سال ۲۰۰۹ و زمانی که سربراز ارتش بود به‌عنوان تحلیلگر اطلاعاتی در عراق خدمت کرد و همان زمان توانست اسناد دولتی را سرقت کند.

براساس حکم مجازات اولیه او باید سال ۲۰۴۵ آزاد می‌شد اما با بخشش دوره زیادی از مجازات خود را سوزی

وپاما روز ۱۷ می (اردیبهشت ۹۶) از زندان آزاد خواهد شد. مقامات کاخ سفید گفته‌اند مهلت چهار ماهه به‌منظور آزادی چلسی منینگ از زندان به‌دلیل دادن وقت مناسب برای یافتن مکان زندگی جدید این زندانی نظامی پس از آزادی از زندان است. اقدام مانینگ یکی از بزرگ‌ترین موارد سرقت

و افشای اسنادمحرمانه در تاریخ آمریکا قلمداد می‌شد. ارتش آمریکا ۲۲ مورد اتهام علیه منینگ تنظیم کرده بود که در ارتباط با در اختیار داشتن و توزیع غیرمجاز بیش از ۷۰۰ هزار سند محرمانه دیپلماتیک و نظامی و ویدئو بود. مانینگ در ۲۰ مورد از آنها مجرم شناخته شد اما در مهم‌ترین اتهام که «کمک به دشمن» بود تبرئه شد تا با حکم حبس ابد روبه‌رو نشود. دولت اوپاما در ماه‌های اخیر برای بخشش منینگ ۲۹ ساله تحت فشار زیادی از سوی نهادهای حقوق بشری بود. در روزهای گذشته هم جولیان آسانژ، موسس سایت «ویکی لیکس» که به اتهام سوءاستفاده جنسی در سفارت اکوادور در لندن پناه گرفته شرط بازگشت خود به آمریکا را آزادی مانینگ عنوان کرده بود. مانینگ در ماه‌های اخیر در زندان دوبار اقدام به خودکشی کرد و در حال حاضر در زندان مردان در پراگه فورت لیونورت کانزاس نگهداری می‌شود. او همچنین سال گذشته دست به اعتصاب غذا زد که پس از موافقت ارتش آمریکا برای ارائه مجالعات مربوط به افسردگی ناشی از بحران هویت جنسی پایان یافت.

جولیان آسانژ پس از صدور این حکم از سوی رئیس‌جمهور آمریکا از این اقدام استقبال کرد و در توئیتر خود نوشت:

آمریکا

بیشترین محبوبیت اوپاما در آخرین روز حضور در کاخ سفید

باراک اوپاما در آخرین روزهای خود در کاخ سفید بالاترین میزان محبوبیت در افکار عمومی را تجربه می‌کند. براساس نظرسنجی «سی‌ان‌ان»، محبوبیت باراک اوپاما در آستانه ترک ریاست‌جمهوری معادل ۶۰ درصد است که بالاترین میزان محبوبیت او از زمان نخستین سال ریاست‌جمهوری اش تاکنون است. اوپاما در مقایسه با روسای جمهور قبل از خود در رده‌های اول محبوبیت در زمان کناره‌گیری

یادداشت، اخبار و گزارش‌هایی از تازه‌های جهان

آمادگی برای آزادی غرب موصل

ارتش عراق توانست شرق موصل را آزاد کند. ناظران می‌گویند ارتش عراق در حال پاکسازی این منطقه از بازمانده‌های این گروه تروریستی هستند. حالا ارتش عراق خود را برای فاز جدید عملیات موصل آماده می‌کند. این بار هدف نظامیان عراقی، غرب موصل است، عملیاتی که به باور تحلیلگران برای نظامیان عراقی دشوارتر است. گفته می‌شود نبرد در جبهه غربی موصل تن به تن خواهد بود، چرا که بافت محله‌های این بخش از شهر به گونه‌ای است که ارتش عراق نمی‌تواند از نفر برها و تانک‌های خویشت استفاده کند. حیدر العبادی، نخست‌وزیر عراق در آستانه حمله به غرب موصل از ائتلاف عربی به رهبری عربستان سعودی خواست تا به بازگشت آوارگان عراقی به شهر هایشان کمک کند. نبرد موصل موجب آوارگی بیش از یک میلیون عراقی شد، حقیقتی که قابل پیش‌بینی بود و سازمان ملل متحد و جامعه جهانی خود را برای آن آماده کرده‌بود.

ارتش در اقدامی بی‌سابقه اعتراف کرد

بمباران غیرنظامیان در نیجریه

اردوگاه پناهجویان پس از حمله ارتش نیجریه

ارتش نیجریه سهوا اردوگاه پناهجویان را هدف قرار داد، حمله‌ای که بیش از صد کشته و بیش از ۱۲۰ زخمی برجا گذاشته است. این اردوگاه در شمال شرق نیجریه، در منطقه‌ای موسوم به ران رخ داده، اعضای کمیته بین‌المللی صلیب سرخ و پزشکان بدون مرز نیز در میان قربانیان این حمله هستند. ارتش نیجریه در اقدامی بی‌سابقه مسئولیت این حمله را برعهده گرفته است. فرمانده ارتش نیجریه می‌گوید: «قصد جنگنده‌های نظامی، مواضع بوکوحرام بود، اما سهوا مقر غیرنظامیان هدف گرفته شد. ارتش نیجریه مدت‌هاست با گروهی تروریستی موسوم به بوکوحرام درگیر است. این گروه تروریستی با داعش بیعت کرده است و فعالیت‌هایش طی هفت‌سال گذشته موجب کشته شدن بیش از ۱۵ هزار نفر و همچنین آوارگی دومیلیون نفر از ساکنان نیجریه شده است. بااین

آفریقا

اروپا

ماراتن ۱۲ ساعته برای انتخاب رئیس جدید پارلمان اروپا

دوست برلوسکونی جانشین مارتین شولتز

کنار می‌رود. تایانی افسر سابق نیروی دریایی ایتالیا سابقه زیادی در پارلمان اروپا دارد و بین سال‌های ۱۹۹۴ تا ۲۰۰۸ نماینده این پارلمان و همچنین در دوره ریاست «خوزه مانوئل باروسو» بر کمیسیون اروپا معاون او بود. دوره ریاست رئیس پارلمان اروپا هم دو سال ونیم است و هر فردی می‌تواند تنها برای دو دوره به‌عنوان رئیس پارلمان انتخاب شود.

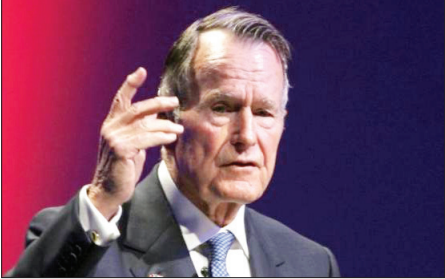
پارلمان اروپا نهاد رسمی قانونگذاری در اروپاست و به طور مشترک با شورای اتحادیه اروپایی به قانون‌گذاری و اتخاذ تصمیمات در اتحادیه اروپا می‌پردازد. نمایندگان پارلمان اروپا هر پنج سال یک‌بار مستقیماً از سوی مردم کشورهای عضو این اتحادیه اروپا انتخاب می‌شوند. پارلمان اروپا بر کمیسیون اروپا نظارت می‌کند و رئیس و اعضای کمیسیون اروپا باید از پارلمان اروپا‌ری اعتماد بگیرند. پارلمان همچنین به همراه شورای اتحادیه اروپایی مسئولیت تصمیم‌گیری در مورد بودجه اتحادیه اروپا و نظارت بر مصرف آن را دارد. پارلمان اروپا ۷۵۱ کرسی از ۲۸ کشور عضو این اتحادیه دارد.

آنتونیو تایانی، سیاستمدار ایتالیایی و نامزد حزب مردم اروپا

بوش پدر در بیمارستان

جورج هربرت واکر بوش، رئیس‌جمهور سابق آمریکا که ۹۲ ساله است در بیمارستانی در تگزاس بستری شد. هیچ اشاره‌ای به دلیل بستری شدن بوش پدر نشده است. او از سال ۱۹۸۹ تا ۱۹۹۳ رئیس‌جمهور آمریکا بود. پسرش هم از ۲۰۰۱ تا ۲۰۰۸ و قبل از باراک اوپاما رئیس‌جمهور آمریکا بود.

نگاه

The New York Times

چرایی افزایش قدرت زنان در اروپا

الیسون اسمیل

از ورود موج فمینیسم مدرن بیش از پنج دهه می‌گذرد، با این حال بسیاری از زنان به‌خصوص در ایالات متحده آمریکا شاید هرگز تصور هم نمی‌کردند که مساله برابری جنسیتی هنوز رعایت نمی‌شود. در حالی که رئیس‌جمهوری که قرار است روز جمعه سوگند یاد کند به دلیل رفتار و نگرش نسبت به زنان آماج حملات و انتقادات شدید قرار گرفته، با این حال بسیاری از زنان در زمان کنونی هنوز نتوانسته‌اند شغل مطلوب‌شان را انتخاب کنند.

پس از موج احساساتی که بعد از شکست هیلاری کلینتون در برابر دونالد ترامپ به وجود آمد، زنان بار دیگر با انبوهی از سـؤالات روبه‌رو شدند. اینکه تاکنون یک زن نتوانسته در قامت رئیس‌جمهور به کاخ سفید راه یابد. به دلیل ساختار مبتنی بر تبعیض جنسیتی است یا خیر؟ آمریکا و زنان این کشور برای دستیابی به قدرت چه درسی باید از اروپا بگیرند؟ فعالان حقوق زن به خوبی می‌دانند که پاسخ به این سؤالات ساده، می‌تواند بسیار پیچیده باشد. در میانه هیاهویی که برای شکست کلینتون برپا شده بود، ملانی روبر، مدیر اجرایی موسسه جورج تاون و سفیر صلح و امنیت در مسائل جهانی در دولت باراک اوپاما بر این باور است که انتخابات اخیر ایالات متحده را نباید صرفاً از لنز جنسیتی رصد کرد. به گفته وی، برخی از زنان آمریکایی خانم کلینتون، وزیر امور خارجه پیشین آمریکا را گزینه مناسبی برای ریاست‌جمهوری قلمداد می‌کردند اما عده‌ای دیگر فارغ از مسائل جنسیتی بر این باور بودند که برای دستیابی به نتیجه‌ای مطلوب نیاز به یک تغییر دارند. شونا لاتی شامس، استادبار علوم سیاسی دانشگاه راتگرز نیز می‌گوید مردم همیشه تصور می‌کنند برای فعالیت‌هایشان دلایلی موجه دارند، اما این صحت ندارد. به باور وی، تبعیض جنسیتی مساله‌ای ریشه‌دار در آمریکاست، کشوری که اسطوره‌هایش کابوهای غربی خشن هستند. اما برای شهروندان اروپایی قضیه متفاوت است. آنها از این مرحله عبور کرده‌اند. بریتانیا در سال ۱۹۷۹ مارگارت تاچر را داشت، زنی قوی که برای نخستین بار مسئول نخست‌وزیری را

ارژان خود کرد. شاماس در این باره می‌گوید: «بسیاری از انتخاب‌ها به باور افراد از خود یاب می‌گردد، به عبارتی دیگر در بسیاری از انتخاب‌ها، خودشناسی انتخاب‌کنندگان در اولویت قرار می‌گیرد، تمام کسانی که رای می‌دهند کاندید مورد نظر را براساس خواسته‌ها و تمایلات، ایده و اعمال خود می‌سنجند.» وی در ادامه به تفاوت‌های موجود میان زنان و مردان می‌پردازد. به عقیده وی، مردان بیش از زنان برای کسب پول مشتاق هستند. مردان بیش از زنان تلاش می‌کنند در محافلی حاضر شوند که برای آنها سود مالی خوبی داشته باشد. در اروپا، زنان از حزب خود می‌توانند به‌عنوان نردبان ترقی‌شان استفاده کنند، هویت وایدئولوژی حزب، هویت وایدئولوژی آنها محسوب می‌شود و بودجه‌های مورد نیازشان توسط همان حزب تأمین می‌شود. از سویی دیگر تحقیقات نشان داده است که در سیستم‌های مبتنی بر نمایندگی تناسبی، زنان بهتر می‌توانند به مراتب بالای قدرت دست یابند. اروپایی‌ها بیش از شهروندان آمریکا به دنبال تقویت جایگاه زن در سیاست هستند. آمریکایی‌ها بیش از هر چیز فردگرا هستند و بر مبنای همین اصل قوانین خود

را وضع می‌کنند. در آمریکا مثالی که رایج است این است که هرکس خود می‌تواند راه را برای ارتقای وضعیتش هموار کند. البته به این معنا نیست که در اروپا همه شرایط برای دستیابی زنان به قدرت فراهم است. به‌عنوان نمونه در فرانسه براساس قوانین موجود ۴۰ درصد از سهمیه انتخاباتی را به زنان اختصاص می‌دهند. جوانا می‌کوک، دبیر انجمن زنان اروپا می‌گوید: «همه چیز به نگرش یک جامعه بستگی دارد.» به عقیده وی پس از شکست خانم کلینتون ایالات متحده تکان شدیدی خورد و برای اولین بار ساختار انتخاباتی این کشور هدف قرار گرفت. می‌کوک در اواخر ماه نوامبر نشست سه روزه‌ای را با حضور بیش از ۲۵ فعال آمریکایی و اروپایی برگزار کرد، نشستی که هدفش پاسخ به یک سوال بود، چگونه می‌توان راه را برای زنان جهت دستیابی به مناصب بالای سیاسی فراهم کرد؟ «دبیر جنبش زنان اروپا می‌گوید: «زمانی که این نشست را برگزار کردیم خودمان را برای جشن پیروزی هیلاری آماده می‌کردیم، اما پیروزی ترامپ واقعا شگفت‌زده‌مان کرد.» وی می‌گوید که در این زمینه راه طولانی در پیش است. اروپای مدرن که تجربه مارگارت تاچر را داشت هم باید راهی نسبتاً طولانی را در این زمینه طی کند. تاچر، زنی منحصر به فرد بود، محافظه کار، بدون آن که دغدغه‌های فمینیستی داشته باشد، سرسخت بود، تا جایی که از وی تحت عنوان «بانوی آهنین» یاد می‌کردند. حالا ترا می، نخست‌وزیر شده، کسی که باید به چالش خروج از اتحادیه اروپا را حل و فصل کند. اما آنگلا مرکل، کسی که بسیاری از جنبش‌های زنان به حضورش در عرصه سیاست افتخار می‌کنند، بیش از آن که به وضعیت بحران یورو توجه کند خود را درگیر مسائل پناهندگان کرده است. با این تفاسیر قدرت زنان در اروپا بیش از مردان است و این حقیقت توسط اتحادیه اروپایی‌ها مورد استقبال قرار گرفته است. چرایی آن را باید در تاریخ، باور ها و به‌خصوص خوداندیشی شهروندان اروپایی جست‌وجو کرد.